

- STITZ, H., 1927, Ordnung Netzflügler, Neuroptera, in: BROHMER e.a.: Die Tierwelt Mitteleuropas, 6 (1): 1—24 (Leipzig).
 TJEDER, Bo, 1936, Studies on *Psectra diptera* Burm. Notul. ent. Helsingfors, 16: 97—101 (genitalia).

Leidschendam, Kon. Wilhelminalaan 38, Oct. 1951.

Diarsia florida Schmidt (Lep., Agrotidae). Al jaren lang bekijk ik de series van *Diarsia rubi* Vieweg in de collecties van degenen, die op moerassige plaatsen verzamelen, met meer dan gewone belangstelling, in de hoop de eerste Nederlandse exemplaren van *rubi*'s dubbelganger er in te ontdekken. Tot nog toe echter zonder succes. De vlinder is nu bekend uit Denemarken, Noord-Duitsland, België en Engeland, en dus stellig bij ons te verwachten. Hij is groter dan *rubi* en roder van kleur en onderscheidt zich bovendien door zijn biologie. Terwijl *rubi* een flinke tweede generatie heeft, vliegt *florida* slechts één keer per jaar, al is bij kweken uit het ei makkelijk een tweede generatie te forceren.

De vliegtijd ligt tussen die van de twee *rubi*-generaties in, nl. in het eind van Juni en de eerste helft van Juli. In Engeland is de vlinder bekend uit een moeras in Yorkshire en uit het bekende Wicken Fen. A. L. GOODSON geeft in Entom. Gazette 2: 71—74 (met een prachtige gekleurde plaat) een geestig verslag van een tocht naar York in 1950 op zoek naar *florida*, in het moeras, waar de vlinder vroeger al gevangen was, ook in geelachtige kleurvormen, die toen natuurlijk als *rubi*-vormen beschreven werden.

De expeditie slaagde volkomen, maar leerde een belangrijk feit, waarmee eventuele Nederlandse lepidopterologen met *florida*-neigingen ter dege rekening moeten houden: geen enkel exemplaar werd in de lichtvallen gevangen vòòr 1 uur à half 2 's nachts! Maar toen kwamen ze dan ook behoorlijk. Dat is natuurlijk Britse zomertijd, zodat wij er ongeveer een uur af moeten trekken. Bovendien vlogen ze uitsluitend in hun biotoop, waar een elektrische (kwikdamp-)lamp stond, die door een generator van stroom werd voorzien.

„Bogs” zoals dat in Yorkshire zijn er nog wel in ons land, ondernemende vlinderaars hebben we tegenwoordig ook wel, zodat ik nog altijd vol hoop ben de eerste Nederlandse *florida*'s in afzienbare tijd te zien te krijgen. Natuurlijk ben ik graag bereid eventuele vangsten te determineren. — Lpk.

Limenitis camilla L. 12 Juli 1950 zag ik het eerste ex. bij de rand van een sparrenbos te Hoog-Keppel, bij de zg. „preekstoel”. Het zat eerst 4 m, daarna 7 m hoog te zonnen op de sparren. Op 7 Augustus zag ik hetzelfde ex. weer, nu met grote happen uit de vleugels en verkleurd.

Bepaald algemeen is de vlinder niet, al zou lezing bij THIJSSSE doen vermoeden, dat men maar naar de Plasmolen hoefde te gaan om daar ijsvogels en weerschijnvlinders te zien ronddartelen! Ook in de „Ulenpas” is het voorkomen beperkt tot het weelderigste en waterrijkste gedeelte van het bos. Doch de kans, dat ik *camilla* daar zie, is maar één op de tien keren, dat ik het terrein bezoek. Dit is echter geen bezwaar, want ook aan bijtjes en micro's is ditzelfde terrein zeer rijk!

G. J. W. KETS, Rijksweg D 44, Drempt, post Doesburg.